

AL CONSELL METROPOLITÀ DE L'ÀREA METROPOLITANA DE BARCELONA

Carrer 62, núm. 16-18, Zona Franca, 08040, Barcelona

Francesc Espinal Trias, major d'edat, amb D.N.I. núm. 37.288.220-E, actuant en nom i representació de la **LLIGA PER A LA DEFENSA DEL PATRIMONI NATURAL** (en endavant, "**DEPANA**"), en qualitat de Secretari d'aquesta entitat, amb N.I.F. núm. G-58.459.280, amb domicili a efectes de notificacions al Carrer Sant Salvador, 97, baixos, 08024, Barcelona, telèfon de contacte 932104679 i adreça de correu electrònic info@depana.org, davant d'aquest Consell Metropolità de l'Àrea Metropolitana de Barcelona, comparec i, com millor en Dret procedeixi,

DIC

- I. Que, en data 12 d'abril de 2023, va ser publicat en el Diari Oficial de la Generalitat de Catalunya (DOGC) núm. 8893, Anunci de l'Àrea Metropolitana de Barcelona (AMB), en relació a l'aprovació inicial del Pla director urbanístic metropolità (PDUM).

De conformitat amb l'anunci, es publicava i sotmetia l'expedient a informació pública fins al 30 d'octubre de 2023, en virtut dels articles 83.2 i 86 bis 1.c) del Decret Legislatiu 1/2010, de 3 d'agost, pel qual s'aprova el text refós de la Llei d'urbanisme (en endavant, "**TRLU**") i 23 del Decret 305/2006, de 18 de juliol, pel qual s'aprova el Reglament de la Llei d'Urbanisme (en endavant, "**RLU**"), a fi de que es puguin presentar les al·legacions oportunes.

- II. Que, en data 2 de novembre de 2023, va ser novament publicat en el DOGC núm. 9032, Anunci de l'AMB per mitjà del qual s'acorda l'ampliació del termini d'informació pública de l'aprovació inicial del Pla director urbanístic metropolità (PDUM) fins al 29 de desembre de 2023.
- III. Que, en virtut del tràmit d'informació pública concedit, aquesta part, en temps i forma, per mitjà del present escrit, i atenent a la seva principal finalitat d'estudi i defensa del valuós patrimoni natural de Catalunya, que inclou aquest àmbit metropolità de Barcelona, formula les següents

AL·LEGACIONS

PRÈVIA. - Breus consideracions en relació a la *praxis* urbanística actual

Passats més de 47 anys des de l'aprovació del planejament urbanístic vigent, el PGM-76, malgrat els treballs per a fer actualitzacions parcials concretats amb més de 1.000 modificacions "puntuals" del PGM, avui amb l'actual context de crisi, emergència o canvi en els aspectes ambientals, socials, econòmics i democràtics **cal un canvi de direcció respecte a certes praxis urbanístiques existents.**

Passar del "relat" als fets s'ha de fer evident en les decisions polítiques que afecten al territori i que es prenen a totes les escales. En aquest sentit podem posar dos exemples en relació a temes que ara ens trobem sobre la taula:

1) El ZOO de Barcelona. Museu, presó o ecosistemes?

Els parcs zoològics i els museus arqueològics del segle XIX amb les seves "col·leccions" van ser un instrument per a fer arribar a la ciutadania, dels "imperis d'occident", "el coneixement del món".

Col·leccions d'objectes en museus fora de contextos arqueològics, amb antiguitats gregues o egípcies com les escultures de Fídies del Partenó al Museu Britànic i col·leccions d'animals vius però en captivitat fora el seu hàbitat han estat fins ara protagonistes d'aquests espais de "cultura".

Al llarg del segle XX, es produeix una presa de consciència, per part dels països d'origen, dels valors històrics, artístics, paisatgístics o naturals que formen part del seu patrimoni i que són un recurs al seu abast. Una font d'economia com és el turisme cultural, tan sols és viable si es mantenen els recursos locals que la fan possible.

Un nou paper dels zoològics de finals del segle XX és preservar de l'extinció tot un seguit d'espècies amenaçades, autòctones i exòtiques.

Algunes espècies animals encara existeixen, en captivitat, malgrat que els seus hàbitats naturals han desaparegut o han deixat de ser funcionals, per dimensió, aïllament, degradació... i per pressions antròpiques, com la cacera o la desforestació pel conreu.

Els avenços científics, i la consciència social pel que fa als drets dels animals o al dret al patrimoni cultural de les comunitats, fa per a moltes persones, intolerable l'espoli d'antiguitats o el manteniment d'animals engabiats.

En aquest context es plantegen els nous reptes del segle XXI pels espais zoològics de les grans ciutats, com és el cas de Barcelona.

Pel que fa a espècies autòctones:

- Té sentit mantenir espècies en captivitat fora del seus hàbitats i dins d'espais urbans centrals?
- No és millor, més econòmic i més efectiu treballar en equipaments lligats al medi natural per tal de recuperar individus d'espècies en perill d'extinció?

Pel que fa a espècies exòtiques:

- Té sentit mantenir espècies en perill d'extinció mentre els seus hàbitats desapareixen?

Probablement té sentit com a últim recurs amb l'esperança de que els hàbitats puguin recuperar-se. Però seria millor treure aquests hàbitats de les pressions a que estan sotmesos i protegir-los de manera que la recuperació d'individus pugui fer-se en aquests espais, i el més important: fer-los viables a llarg termini.

L'adquisició d'aquests hàbitats per part de les institucions zoològiques de les grans ciutats amb zoo faria més efectiva la preservació de la biodiversitat i donaria feina a la població local.

La proposta de DEPANA, encara molt incipient i pensada per provocar un debat molt més ampli apunta a:

- Aprofitar tot el bagatge de coneixements i expertesa acumulat al llarg dels anys per part del personal de la institució zoològica barcelonina amb la finalitat de preservar la biodiversitat a escala local i global, tot fent d'això un bé comú a l'abast de tota la ciutadania.

Es tractaria doncs, d'endegar un procés a mig termini, uns pocs anys, 10 per exemple, mitjançant el qual:

- Les actuals instal·lacions canviarien radicalment de contingut i de forma, s'integrarien al Parc de la Ciutadella on juntament amb altres instal·lacions existents es podria establir un centre pel coneixement de la natura amb accés virtual directe en temps real a les instal·lacions exteriors a establir en diferents hàbitats del Planeta, alguns propers i altres llunyans.
- Paral·lelament, s'adquiririen espais estratègics d'interès per a la conservació ecosistèmica on establir les noves instal·lacions del "Zoo de Barcelona". Aquestes noves instal·lacions situades a diferents parts del món estarien gestionades, en cooperació, per personal de la institució barcelonina, que aportaria els seus coneixements tècnics i per personal local que també aportaria els seus coneixements i les seva cultura autòctona lligada a l'entorn natural.

Si a partir d'unes idees locals, com les referents al Zoo de Barcelona, volem aconseguir uns efectes globals significatius, tot tenint present la situació d'emergència pel que fa a la lluita contra la pèrdua de biodiversitat a escala planetària, les actuacions anteriors haurien d'anar encaminades a la construcció d'un sistema, en xarxa, d'espais de preservació de la biodiversitat amb la participació activa dels principals zoos de les grans ciutats globals com per exemple: Berlin, Beijing, Nova York, Toronto, San Diego, Moscou, entre altres.

D'aquesta manera, Barcelona i el seu Zoo podrien liderar, o si més no participar, en la construcció d'aquesta xarxa global d'espais per a la biodiversitat, fent alhora la seva petita aportació a una qüestió de "justícia històrica".

2) EI CAACB.

Un centre d'acollida d'animals de companyia és un equipament necessari en el nostre entorn urbà, però en cap cas es pot considerar un equipament propi del medi natural, i per tant no hauria de localitzar-se dins d'un parc natural com és el cas de la Serra de Collserola (Espai de protecció especial, PEIN, XN-2000, etc.) cal cercar una localització adequada a les necessitats d'aquest equipament dins la ciutat. En aquest sentit sempre apostarem per reciclar sòl urbanitzat existent, abans que ocupar espais naturals necessaris per a no perdre més biodiversitat.

02- PLA ESPECIAL URBANÍSTIC DEL CENTRE D'ACOLLIDA D'ANIMALS DE COMPANYIA DE BARCELONA

MONTCADA I REIXAC
Vallès Occidental

Situació

Objecte

- Precisar els paràmetres urbanístics i edificatius del nou centre d'acollida d'animals de Barcelona (CAACB)

Acord

- Emitre informe article 46 Llei 21/2013

CTUAMB 14 / juny / 2019 | Exp. 2019 / 068995 / M

EL PLA ESPECIAL 2

L'AMB amb una superfície de 636 km² concentra el 42% de la població de Catalunya: 3.239.337 habitants (2021). Actualment 33.000 hectàrees (48% de la seva superfície) es troben urbanitzades, aquest fet implica que el 52% restant de sòl encara lliure ha de ser majoritàriament, estigui o no protegit i independentment del seu nivell d'aprofitament urbanístic, lliurat del seu procés d'urbanització per poder mantenir la qualitat ambiental de la conurbació, al preservar definitivament els darrers espais lliures no protegits, molts dels quals vitals per la seva funció connectora entre els diverses àrees naturals de l'àmbit metropolità.

A continuació recollim les al·legacions que veiem necessàries per a preservar i fins i tot reconstruir la estructura verda d'aquest territori central de la regió metropolitana.

El nivell de concreció del document aprovat inicialment i les referències que es fan a un futur POUMmet, com a instrument de revisió de l'antic i vigent PGM-76, no permet encara entrar, amb la profunditat suficient, en el debat sobre molts dels instruments que hauria de contenir un Pla urbanístic contemporani, com poden ser: els de perequació, programació, gestió, governança, concertació, informació, participació, disciplina, monitorització, modificació o els de relació amb altre planejament sectorial.

El Planejament urbanístic, que és el que entén sobre els usos del sòl, ha de delimitar el terreny de joc on s'aplicaran les polítiques sectorials, d'aquí la transcendència del PDU de l'AMB, en davant el "Pla". És per això que actualment prenen especial rellevància les polítiques demandants de sòl relatives a "la pèrdua de biodiversitat", "l'emergència climàtica" i "la urgència social".

PRIMERA. - La Natura i la Biodiversitat i el seu paper en l'ordenació territorial. Regulació

La natura és l'autèntica estructura de suport de totes les activitats que la societat desplega sobre el territori, però com es fa palès de manera continuada, de poc serveix enfortir les polítiques sectorials de protecció de la natura si no es corregeixen les polítiques sectorials que la malmeten.

S'ha pogut constatar que, segons l'informe sobre l'estat de la natura a Catalunya 2020¹: *“En els darrers 20 anys, les poblacions de vertebrats i invertebrats autòctons dels quals es tenen dades han perdut de mitjana el 25% dels seus individus”*.

NIF: G58459280 Número Registre Associacions de la Generalitat de Catalunya: 2327

I. Ordenació

Pel que fa a l'ordenació territorial es tracten aquells aspectes que han de servir per a definir de forma molt concreta la estructura verda, entesa com a matriu continua de suport de tots aquells serveis ecosistèmics i socials que requereixen dels espais naturals, els espais agrícoles, i les infraestructures verdes com són: els parcs i els jardins urbans. En altres paraules per a dibuixar un mapa multidimensional que concreti el verd del territori de l'AMB i encaixi amb la resta de l'espai metropolità d'escala regional.

¹ https://mediambient.gencat.cat/ca/05_ambits_dactuacio/patrimoni_natural/observatori-del-patrimoni-natural-i-la-biodiversitat/informe-estat-natura-cat2020/

1. Consolidar

- Consolidar els espais verds existents. És a dir, fer que la “realitat jurídica” es correspongui i per tant garanteixi la “realitat física” existent en aquests espais. Valgui l'exemple dels espais verds inclosos dins de grans peces d'equipaments. Com la Maternitat de Barcelona (incorporats després dels suggeriments de l'avanç), Vil.la Florida o Sant Joan de Deu a Sant Boi i tants altres.

- A nivell metodològic / funcional, al Pla li manca una bona “cartografia d'ordenació” posta al dia, amb la realitat topogràfica existent i totes les propostes urbanístiques vigents, amb diferents graus de consolidació.

2. Desafectar

El Pla planteja una sèrie de desclassificacions o d'altres tipus de desafectacions sobre sectors existents al planejament vigent, les desclassificacions representen un 6,6% de la superfície total dels sectors i un 4% del sostre potencial.

La documentació no recull informació detallada sobre la resta dels sectors existents malgrat que en el procés participatiu ja es van detectar molts de conflictius.

És per això que considerem que cal aprofundir en l'anàlisi per a prendre decisions coherents amb les normes d'ordenació territorial del planejament vigent (PTMB) i amb els propis objectius del PDU.

La qüestió és de tal transcendència que haurà d'implicar una nova informació pública i per tant una nova aprovació inicial del Pla.

En aquest sentit i per tal de fer una aportació útil, reproduïm a continuació, com a al·legacions al pla, els suggeriments que varem presentar en el procés participatiu de l'avanç. Cal dir que fins ara no hem tingut retorn sobre aquests suggeriments per part de l'equip redactor del Pla.

A) Avaluar aquells espais a desafectar dins de sectors de planejament urbanístic:

- Per tractar-se de llocs importants per a mantenir o millorar la biodiversitat del lloc o de l'entorn.
- Per estar situats en espais connectors clau per a mantenir la funcionalitat ecològica del territori.
- Per ocupar llocs importants per a la recàrrega dels aqüífers.
- Per ser incompatibles amb el manteniment dels valors paisatgístics que es volen preservar.
- Per tractar-se d'espais molt vulnerables al canvi climàtic com són els espais costaners amb cotes molt baixes o per estar situats en situacions de risc, com els espais veïns als sistemes fluvials.
- Etc.

Alguns exemples:

Sector dels Joncs a Gavà, corredor ecològic i lloc clau per a la recàrrega dels aqüífers deltaics.

Espais al voltant de l'estany la Murtra. Connector ecològic i espais vulnerables al canvi climàtic.

Proposta d'ampliació de les reserves naturals del Delta del Llobregat.

Espais dins del sector del Parc de l'Alba, Centre direccional de Cerdanyola.

La sortida nord del túnel de Collserola Central va ser desestimada pel planejament territorial vigent (PTMB) i aquest mateix planejament territorial considera el connector ecològic entre Collserola i Sant Llorenç com a element bàsic del sistema d'espais oberts, en conseqüència el planejament urbanístic (PDU de l'AMB) que desplega el planejament territorial vigent ha de fer efectives a efectes urbanístics aquestes prescripcions.

Concretant i sense ànim de ser totalment exhaustius, ja que el treball continua, pel que fa a sectors de planejament fem els següents suggeriments:

- Respecte de la connectivitat ecològica, en els mapes de síntesi (síntesi de la biodiversitat) del document inicial estratègic i respecte dels valors biòtics de l'àrea metropolitana es classifiquen aquests en cinc categories i s'encreuen amb els sòls expectants en transformació, expectants que no es troben en transformació i sòls d'encreuament amb infraestructures previstes en el PTMB. Respecte dels primers, els sectors en transformació, s'identifiquen 64 espais crítics per a la connectivitat, dels quals destaquen per la seva superfície:

Sector els Joncs entre Gavà i Castelldefels

Sector parc de l'Alba

Sector de Salines-Serrano de Cornellà de Llobregat

Sector de la Colònia Güell entre Santa Coloma de Cervelló i Sant Boi de Llobregat

Sector del polígon industrial nord del Prat del Llobregat

Sector de Can Sabadell a Viladecans

Sector de Can Costa a Cerdanyola del Vallès

Sector Residencial a Gavà, curs alt de la Riera de Canyars

Sector de Can Revetlla a Barberà del Vallès.

Dels sectors crítics, segons la documentació del Planejament territorial, són de prioritat molt alta:

- La Colònia Güell
- El Centre Direccional
- El Torrent de Can Solé
- El sector de Can Galí a Castellbisbal
- El Torrent de Batzacs al Papiol
- Cal Seix a Pallegà
- Camí del Llor a Sant Boi de Llobregat
- Residencial (21) a Pallegà
- Sector de la Font Pudenta a Montcada i Reixac
- Sector de l'SRI Turó Fermí a Montcada i Reixac

De prioritat mitjana són:

- Sector els Joncs
- Salines-Serrallo
- Polígon del Prat de Llobregat Eixample Nord
- Sector de Can Sabadell
- Pla de Carat/Pla de Ponent Gavà
- Sector de Serral Llarg a Viladecans
- Sector de Llevant a Sant Boi de Llobregat

Els espais crítics en sectors afectats per encreuament amb infraestructures previstes en el PTM són segons aquest document d'avanç la infraestructura situada a Castellbisbal i al Pla de Reixac a Montcada i Reixac i també algunes vores del Riu Besós.

En els encreuaments amb sòl urbanitzable els sectors més amenaçats i a protegir se situen al Pla de Reixac, vores del Riu Besós i Ripoll i al Turó de Montcada.

Una mancança que trobem en aquest avanç, i respecte dels connectors metropolitans, és la poca rellevància que es dona als dos Plans Directores Urbanístics del Sistema Costaner aprovats definitivament pel Govern de la Generalitat l'any 2005. Així, a banda dels connectors situats al Baix Llobregat no tractats adequadament, sorprèn la nul·la consideració que es dona al connector mar-muntanya situat al municipi de Montgat (espai Pla de Montgat Sud) i que el mateix PDUSC-2 descriu com el primer espai lliure que separa el continu urbà al nord de l'àrea metropolitana de Barcelona. Creiem que en l'aprovació inicial d'aquest PDU s'hauran d'esmenar aquestes falles i tenir en compte l'escrit d'aquesta entitat.

- **Tots aquests sectors descrits detalladament per aquest document en els seus diversos graus de rellevància ambiental, tant a nivell de connectors ecològics, espais lliures protegits o no encara, o espais agrícoles vitals per a la continuïtat agrària, a l'àmbit metropolità, han de ser protegits en la tramitació definitiva del PDU, i per tant, com ja s'ha dit repetidament, procedir a modificar les claus urbanístiques actuals a claus de SNU o compatibles amb el sistema d'espais oberts del PTMB que s'ajustin millor a cada espai.**

- B) Desafectar els sols rellevants pel sistema d'espais oberts fora de sectors de planejament urbanístic.

Amb la consideració de que les raons que qualifiquen la rellevància són les ja explicitades en parlar dels espais a desafectar dins de sectors de planejament urbanístic.

- Entre altres espais mereixen especial rellevància aquells espais que l'actual planejament qualifica com a reserves per a sistemes, especialment les reserves per a "equipaments metropolitans" que des de l'aprovació pel PGM mai es van desenvolupar (exemple 1) i les corresponents a elements del sistema viari a desafectar per part del PDU, segons prescriu el planejament territorial vigent (exemple 2).

1. Sòl qualificat com a "Equipaments metropolitans" (7c), amb usos agrícoles i espais naturals (re-naturalitzats).

D'acord amb la documentació continguda en la memòria (pàgina 83) de l'avanç de Pla director urbanístic, el sòl que el vigent PGM de 1976 qualifica com equipament metropolità (7c) en un 60% de la seva superfície (1.110 ha) es troba vacant sense un ús assignat. La mateixa normativa del vigent PGM estableix que de no ser necessari l'equipament el sòl haurà de ser destinat a parc o jardí (art 214.6). Si han passat més de 40 anys i no s'ha trobat un ús adequat a aquestes pastilles de sòl és evident que es pot passar a parc o jardí sense dificultat. També en la mateixa memòria s'estableix que els espais amb clau urbanística cementiri comarcal (25) han quedat obsolets pels canvis demogràfics. Així mateix, hi ha sòl destinat a sistema viari no aprofitat per canvi de traçat d'infraestructures.

- Doncs bé, una bona part d'aquest sòl de sistemes sense destinació es troba sobre connectors ecològics, espais agrícoles o sobre el mosaic agroforestal i no hauria de ser difícil passar aquestes pastilles a claus urbanístiques de sòl no urbanitzable. Ja aquest mateix document, la memòria en la seva síntesi dels objectius de diagnosi i objectius ambientals, en la seva pàgina 193 es manifesta en el sentit de l'exposat per DEPANA, al dir que "Cal desclassificar aquells sectors que, per la seva localització estratègica o els valors del territori que cobreixen, esdevinguin essencials per al funcionament de la matriu biofísica".

En l'avanç de proposta també es parla, en la estructura verda dintre de l'estructura ecològica pàgina 217 de la memòria, dels anomenats "espais de vora a replantejar" definits com a espais de transició i que poden esdevenir parcs metropolitans que relliguin els espais naturals amb la trama urbana. Bona part d'aquests espais de vora a replantejar tenen aquestes claus urbanístiques de sistemes molts dels quals encara no se'ls hi ha donat un ús i per tant serien fàcilment protegibles de ser urbanitzats.

2. Sòl de reserves viàries a desafectar, segons les prescripcions del planejament territorial vigent. Boca sud del "Túnel d'Horta"

- El tema de la mobilitat es tracta adequadament en el document de memòria però esperem que en l'aprovació inicial d'aquest PDU es concreti més i s'assumeixin les propostes que presenta aquesta entitat. En la síntesi dels objectius de la diagnosi i els objectius ambientals (pàgina 193 de la memòria), en el seu punt 6 es parla de fomentar una mobilitat activa i sostenible repensant les infraestructures metropolitanes, es proposen diferents mesures positives per assolir aquest objectiu. De totes maneres, les propostes més interessants, per aquesta entitat, i que s'han d'assumir en el document de l'aprovació inicial i definitiva, es reflecteixen en l'avanç de proposta de la memòria al referir-se a la xarxa viària (pàgina 223 de la memòria) on es diu ***“Finalment, creiem que grans actuacions presents al PTMB com l'ampliació del túnel de Vallvidrera i el túnel de la conreria, podrien anar en contra del sistema proposat i incentivar l'ús del cotxe a l'àmbit metropolità”***.

Aquesta entitat afegeix entre les reserves per a infraestructures que encara figuren als plànols de planejament urbanístic i que el PDU ha d'eliminar definitivament pel seu greu impacte ambiental, les parts encara no desafectades del túnel central i el túnel d'Horta que travessarien la serra de Collserola.

- C) Per últim, en aquest apartat de desafectacions, fem referència als espais agrícoles que tal com es recull a la documentació de l'Avanç estan situats sobre diferents claus urbanístiques, en sectors de planejament i fora de sectors.

“La Ponderosa”, Sòl agrícola amb qualificacions de sistemes.

Dels espais agraris, segons la documentació de l'avanç de planejament, només un 53,6% es troben en sòls amb clau 24 (agrícola protegit) la resta es troba situat en d'altres claus de SNU i també en un 17,1 % en sòl urbanitzable i fins i tot un 3,9% en sòl urbà. D'aquest espais amenaçats directament d'urbanització per estar en SU majoritàriament, com diu aquest document, destaquen pel seu alt valor ambiental i de funció connectora el Centre Direccional a Cerdanyola del Vallès, el Pla de Ponent a Gavà, el Pla de Rocamora a Montcada i Reixac i a la plana de Cerdanyola del Vallès, l'espai Solius-Serrallo a Cornellà del Llobregat, l'espai agrari de la Gran Via a l'Hospitalet de Llobregat i el polígon Nord al Prat de Llobregat. Aquesta entitat troba a faltar, per la importància agrària i connectora, l'espai agrícola de la Ponderosa al nord del terme municipal de Barcelona i darrera àrea conreada del municipi. Com ja s'ha dit, només una part d'aquests sòls estan blindats urbanísticament en claus de SNU, la resta té qualificacions de SU majoritàriament com a equipaments (claus 7a,7b i 7c) o parcs i jardins (6a, 6b i 6c).

Doncs bé, opinem que tal com es diu respecte al mosaic agroforestal en la memòria d'aquest document urbanístic (pàgina 226) "Amb el propòsit de preservar aquest espai i potenciar la seva capacitat per aportar serveis ecosistèmics, el PDU establirà com a àmbit de regulació urbanística directa el conjunt d'espais amb la designació de mosaic agroforestal", tots els espais agraris referenciats han de passar a SNU en les claus urbanístiques adequades (majoritàriament 24).

3. Disciplina urbanística

Aplicar la disciplina urbanística sobre totes aqueles construccions, instal·lacions, usos i activitats que afecten la estructura verda, per tal de recuperar a curt termini tots els espais afectats.

Els exemples anteriors corresponen a nuclis de població, no emparats pel planejament urbanístic, al Parc de la Serralada de Maria i al arc natural de Collserola.

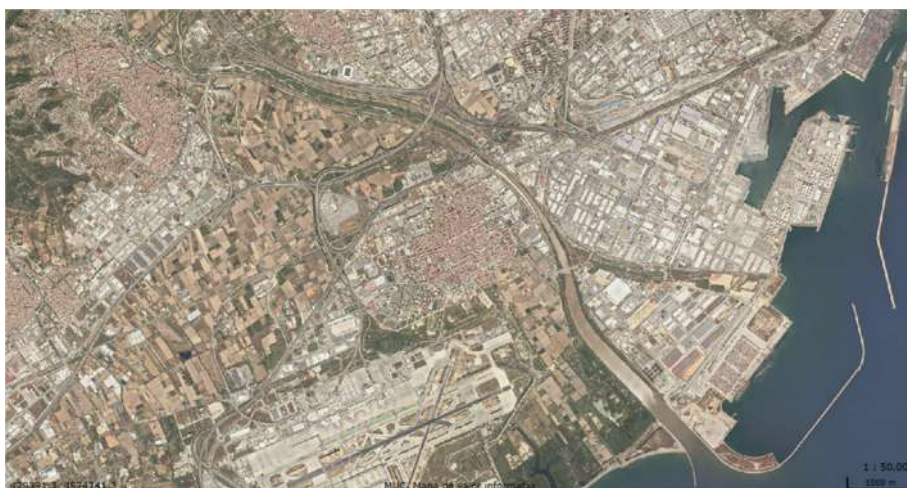
4. Recuperar

Recuperar com a parts de la estructura verda, espais estratègics dins d'àmbits amb processos de transformació, planificada o de facto.

Les 3 Xemeneies a l'àmbit del Besòs

Zona Franca a l'àmbit del Llobregat

5. Connectivitat ecològica

- Refer la connectivitat ecològica de totes les parts i amb tots els elements de la estructura verda.

Cal recordar que el PDU és un pla urbanístic que pot i hauria d'actuar directament sobre els element estructurals de l'espai metropolità afectat, no és un "Pla estratègic" que explicita voluntats, ni es un "Pla territorial" que ha de ser desplegat amb planejament urbanístic posterior, per tant no basta amb assenyalar els llocs, el que cal és solucionar els problemes.

Connector ecològic fluvial, la Rierada a Collserola, que cal recuperar.

"Ecoducte". Font: Bitàcora Naturae.

6. Costa, aigua i aqüífers

A) Costa

Com es pot apreciar any rere any la situació de les platges metropolitanes i la infraestructura urbana que les acompanya, passeigs marítims, ferrocarrils i altres espais públics, és insostenible i les conseqüències del canvi climàtic seguiran generant situacions extremes i perilloses en els pròxims anys. Constatem que aquesta important problemàtica està escassament tractada al Pla.

- Dins la documentació del Pla cal incorporar un anàlisi precís per a identificar els punts i els trams crítics per a, en conseqüència, redissenyar la ordenació urbanística del front litoral metropolità que pugui resultar afectat.

- Una solució que apunten els científics és la de desrigiditzar la costa i aplicar en cada cas les solucions més adients com poden ser demolicions d'elements rígids, reculada de passeigs marítims, trasllat d'infraestructures a l'interior, etc.

B) Aigua i aqüífers

A la documentació ambiental del Pla trobem un treball considerable sobre l'aigua i els aqüífers.

Dins d'aquesta documentació trobem una afirmació contundent i important:

“Des del punt de vista del Pla director urbanístic, és important fer dues accions respecte al cicle de l'aigua: preservar les principals zones de recarrega dels aqüífers i potenciar de forma generalitzada la permeabilitat dels sòls”.

Les següents quatre imatges han estat extretes de la documentació del Pla:

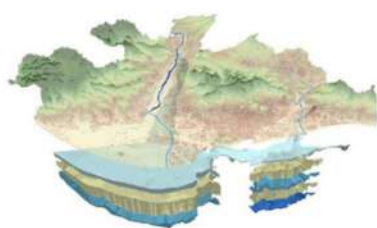
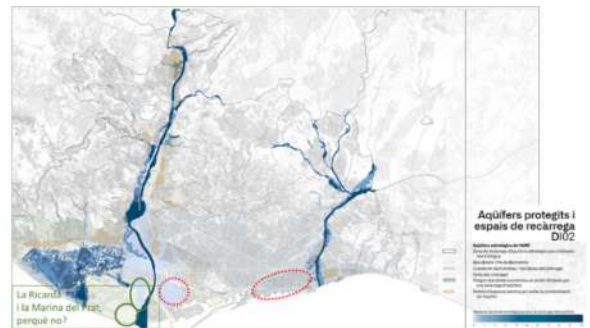

Figura 3.6 Esquema dels nivells de les masses d'aigua subterrànies del delta del Llobregat i del delta del Besòs. Esquema dels nivells de les masses d'aigua subterrànies del delta del Llobregat i del delta del Besòs.

Font: Servei Regional

3 Requeriments
ambientals
significatius

A

B

Incoherent amb el capítol 3

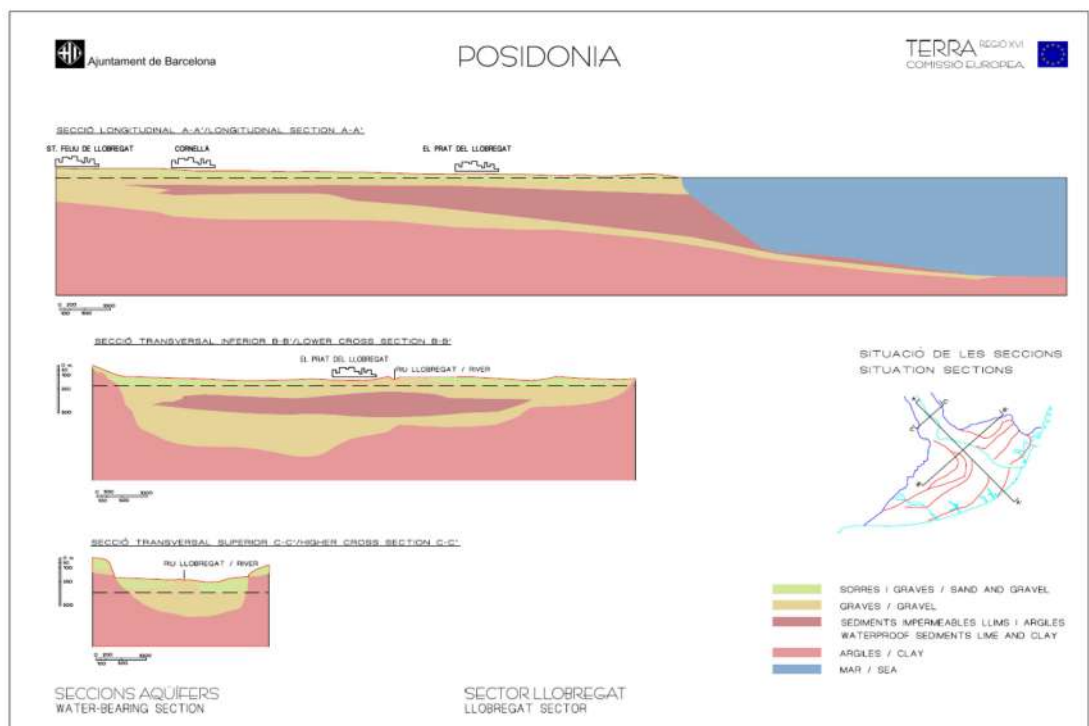
5 Anàlisi i avaluació dels efectes significatius sobre el medi ambient

C

A) La primera imatge, esquemàtica, palesa la magnitud superficial de l'aqüífer del Delta del Llobregat.

B) En la segona podem veure que una gran part de les “zones estratègiques per la recàrrega dels aqüífers” amb valors més alts es troba a la plana deltaica del Llobregat. Cal fer notar que en aquesta imatge no apareixen les àrees de la Ricarda, ni de la Marina del Prat, deu tractar-se d'una errada... Ja que si apareixen àrees tant impermeabilitzades com la Zona Franca o el Poble nou.

C) En aquesta darrera imatge, corresponent a l'avaluació dels efectes significatius del Pla sobre el medi ambient, veiem del perímetre de la regulació transversal corresponent als “espais d'interès per a la recàrrega d'aqüífers”, ha desaparegut, pràcticament tota la plana deltaica.

L'aqüífer del delta està totalment connectats i la situació de l'anomenat aquífer superficial presenta ja avui un elevat novell de contaminació i salinització, per tant en l'actual situació d'emergència climàtica cal:

- Incloure la totalitat de la Plana deltaica del Llobregat no edificada, dins dels "espais d'interès per a la recàrrega d'aqüífers" amb una regulació que garanteixi el màxim grau de permeabilitat del sòl.

II. Regulació

Pel que fa a la regulació d'usos i intensitats, paral·lelament a la definició concreta de la estructura verda cal regular totes les seves parts per tal de que, amb una gestió adequada, compleixin amb les funcions corresponents a cadascuna.

En aquest sentit, fem les següents al·legacions sobre les prioritats, que per a la nostra entitat, haurien de guiar els continguts normatius del Pla:

1. Espais naturals

El Pla ha de ser coherent amb la ordenació i la regulació dels espais naturals planificats i gestionats des dels instruments normatius de caràcter ambiental per tal de garantir la qualitat necessària per a mantenir i recuperar la biodiversitat, per tant:

- El perímetre de la classificació, la qualificació i l'ordenació del sòl ha de coincidir amb els que emanen de les figures de planejament sectorial que el regulen, tal com fa el Planejament Territorial. En cas contrari es genera una confusió que genera inseguretat jurídica.
- En aquests espais ha de manar clarament el manteniment i la millora de la biodiversitat.
- L'agricultura o l'ús social són qüestions importants i admissibles, però han de ser compatibles amb el manteniment i la millora de la biodiversitat i en cap cas han de produir perturbacions que l'afectin negativament.

Observar, sense pertorbar. Font: Madi carpinteros

2. Espais agrícoles

La escassetat funcional d'aquests espais, com a proveïdors d'aliments, al centre de la regió metropolitana i l'elevat valor quant a biodiversitat dels espais naturals veïns, fan aconsellable la seva consideració principal com a part d'un mosaic agro-natural més complex, per tant cal valorar la explotació agrícola d'aquests espais com a complementària i sempre que sigui compatible amb la millora de la biodiversitat.

Camps en estanyat. Font: <http://viurealdelta.blogspot.com/>

3. Parcs i jardins urbans

- En aquests espais ha de manar l'ús social intens, entre altres qüestions per a preservar els espais natural de perturbacions indesitjables. Complementàriament caldrà preservar la biodiversitat i donar un tractament adequat i específic a aquells espais que tenen, poden tenir o han de tenir una funció ecològicament connectora per tal de completar una estructura verda sense discontinuïtats ni aïllaments.

Parcs i jardins urbans amb biodiversitat. Font: Cornellà Natur

4. A la resta d'espai públic, no ocupat per edificacions com són les places i els carrers.
 - Ha de dominar l'ús social, però per diversos motius, cal naturalitzar l'espai públic amb vegetació i permeabilitat del sòl.

High Line NYC. Font: Viquipèdia

High Line Park, és un parc lineal elevat de 2,33 km de longitud. Va ser creat en un antic ferrocarril central de Nova York en el costat oest de Manhattan a la ciutat de Nova York.

5. Espais verds privats, sobre sòl i sobre edificacions.

- Cal una regulació específica de manera que una maximització de la biomassa vegetal sigui compatible amb altres usos necessaris com poden ser les pèrgoles fotovoltaïques.

L'Eixample de la Colònia Güell. 2019-10-22_JMCA

Referències

SEGONA. - Clima i Energia, aspectes claus a tenir en compte a l'hora d'elaborar el PDUM

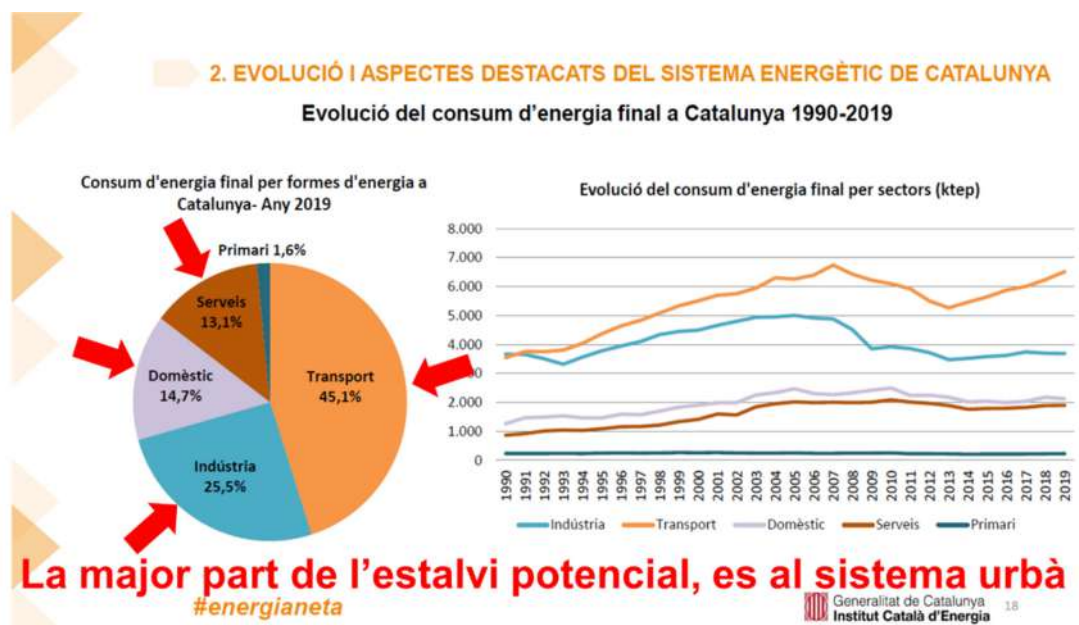
Hem de prendre com a dades de partida, que estem en una situació d'Emergència climàtica i que hem de ser neutres en emissions de CO₂ en un termini temporal que finalitza el 2050. Es tracta de compromisos polítics plenament adoptats i de legislació adoptada i vigent que cal acomplir, sense dilacions temporals.

En aquesta al·legació exposem allò que proposem que s'hauria de fer i es pot fer des de la planificació urbanística.

El PDU és una figura urbanística que té capacitat de efectivitat immediata un cop aprovat i que per tant hauria de ser clau per a incidir amb la urgència requerida, quant a ordenació i normativa, en dues temàtiques clau com son l'estalvi energètic, mitjançant la eficiència i la generació d'energies renovables mitjançant la implantació de la infraestructura adient.

I. Estalvi / eficiència

A Catalunya (2019) la major part de l'estalvi energètic possible és el que es pot fer al sistema urbà, incloses les infraestructures necessàries pel el seu funcionament, ja que el sector primari tant sols representa un 1,6 % del consum total, mentre que el Transport representa un 45,1%, la Indústria un 25%, els Serveis un 13.1% i el Consum domèstic un 14,7%.

Al exigü territori de l'AMB, 2% del territori Català, es concentra un 41% de la població (2022), per tant ens trobem amb unes enormes possibilitats d'estalvi. Que cal fer?

1. Equilibri urbà, reducció de la mobilitat obligatòria i foment de la mobilitat sostenible

- Cal reduir la mobilitat "obligatòria" i no obligatòria mitjançant una distribució, de gra petit, equilibrada entre residència, equipaments i llocs de treball, que redueixi distàncies i faci possible habitar a prop de la feina i els serveis personals bàsics. (veure següent al·legació).

Com es pot comprovar veient la documentació del Pla, les propostes d'aquest pel que fa l'oferta de sostre per a residència i llocs de treball no equilibra el rati POR/LTL.

	Habitatges	Població total	Població Ocupada Resident (POR)	m2 sostre d'activitat	Llocs de Treball Localitzats (LTL)
Any 2021	1,319,479	3,303,927	1,425,785	55,462,245	1,581,192
Increment	217,142	274,198	149,556	23,630,699	242,990
%	16.46	8.30	10.49	42.61	15.37
Any 2050	1,536,621	3,578,125	1,575,342	79,092,943	1,824,182

Taula 14.2. Increment total d'habitatges, població, població ocupada resident, de sostre d'activitat i llocs de treball localitzats. Escenari de referència

- Promoure la mobilitat activa a peu o en bicicleta, que sempre serà més possible en entorns urbans més equilibrats. En aquests sentit seria necessari baixar d'escala per a concretar la xarxa d'avingudes, eixos verds i altres vies metropolitanes, especialment pel que fa a la configuració de les xarxes i les reserves de sòl necessàries.

- Millorar la mobilitat en transport públic amb les infraestructures necessàries i les reserves espacials adients per a la seva implantació, amb continuïtat amb la resta de RMB. Triplicar el transport públic en superfície implica una necessitat d'espai molt notable sobre la xarxa viària existent, que el Pla hauria de garantir.

2. Ordenació espacial i arquitectura bioclimàtica

- Tots els nous habitatges i els edificis contenidors de llocs de treball han de ser eco-eficients de partida i per això cal fer una normativa que obligui a que els nous habitatges a més de tenir un bon aïllament tèrmic, també tinguin unes bones condicions de ventilació, orientació solar i tot un seguit de qüestions, que condicionen els llocs d'implantació, les pautes ordenació, les tipologies dels edificis, etc. fins i tot condicionen les edificabilitats netes màximes.

- En el mateix sentit cal fer un repàs de tots els sectors existents al planejament vigent, encara no executats, per a comprovar si les ordenacions que figuren al planejament general i de desplegament presenten unes condicions oportunes per a l'arquitectura bioclimàtica.

- Al documentació de l'aprovació inicial manca informació sobre els sectors vigents de forma particularitzada, la qual no fa possible un judici objectiu sobre la viabilitat de les ordenacions vigents en termes d'arquitectura bioclimàtica. Cal dir en aquests sectors tenim aproximadament la meitat del potencial de nous habitatges del Pla.

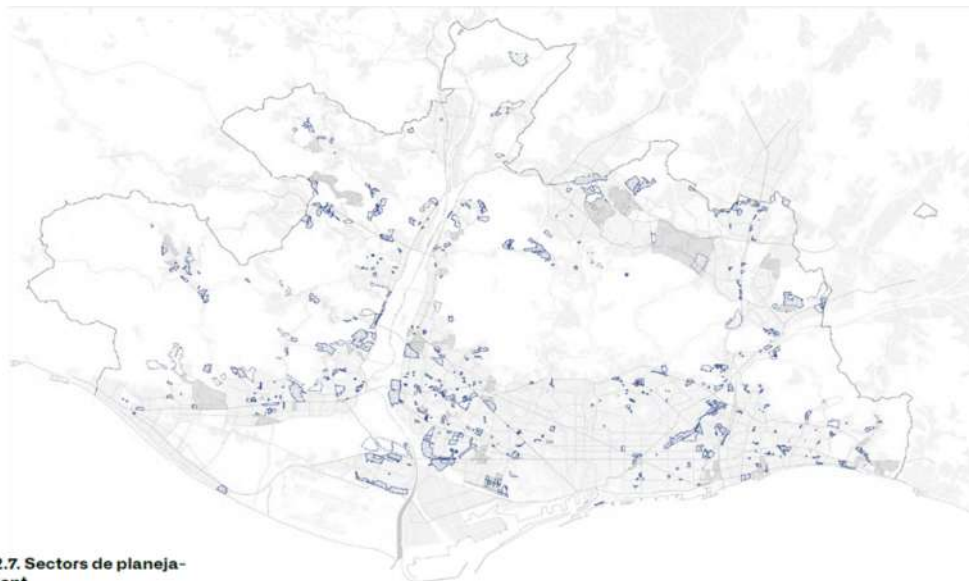
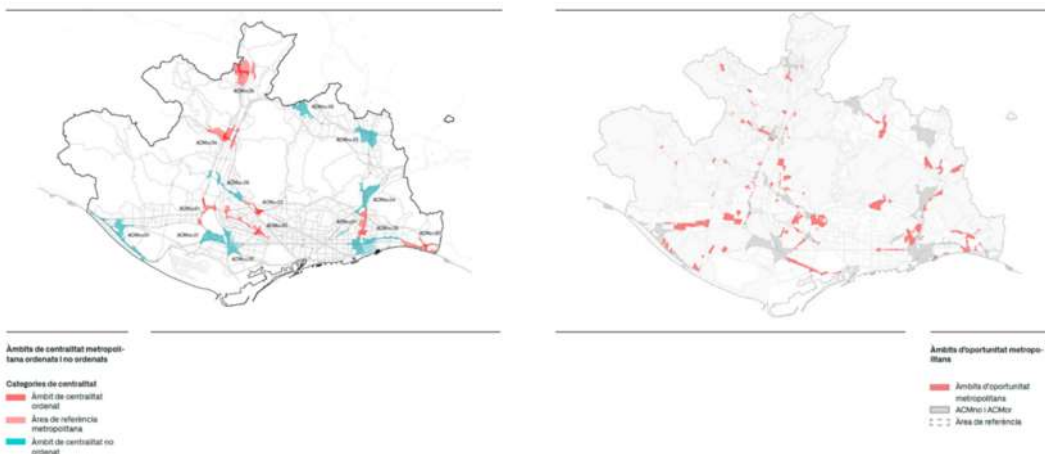

Figura 12.7. Sectors de planejament vigent

- L'altra meitat d'aquest potencial s'hauria de trobar principalment als nous sectors i àmbits de planejament proposats (ATIM). D'aquests ATIM, tant sols dels 7 ACM ordenats, tenim dades sobre els seus continguts i a la normativa urbanística manquen els paràmetres físics mínims que defineixin les condicions necessàries per a un urbanisme i una arquitectura bioclimàtica. Per tant se'ns fa pràcticament impossible opinar sobre la bondat de la proposta malgrat compartir les intencions.

- Es per això que, malgrat la coincidència amb molts dels encomiables objectius del Pla, reiterem la necessitat de corregir el document aprovat, tot aportant la documentació necessària per a sotmetre'l a una nova aprovació inicial i a un nou procés d'informació pública.

3. Rehabilitació energètica

Segons dades resultants del buidat dels certificats energètics a Catalunya (2019), tant sols un 1% del parc presenta unes bones condicions, pel que fa a emissions de CO₂ a l'atmosfera, per tant cal posar al dia la major part del parc edificat i això té clares implicacions urbanístiques, ja que a ningú se li escapa que els diferents teixits urbans tenen diferents necessitats. És molt diferent un barri d'habitatges unifamiliars, amb gran potencial de superfície de cobertes fotovoltaïques per habitatge, a un polígon d'habitatges amb tipologies edilícies repetitives, on es poden estandarditzar les actuacions, tant d'accessibilitat com de rehabilitació energètica.

Habitatages	Total al 2011	Arabat	Arabat	Arabat	Arabat	Arabat	Arabat	Arabat	Arabat	Arabat	Arabat	Arabat
		2011	2012	2013	2014	2015	2016	2017	2018	2019	2019	TOTAL al 2019
Catalanes	3.863.181	18.704	13.003	6.905	5.624	4.034	5.534	6.892	2.492	8.831	76.619	3.939.800

Institut d'Estadística de Catalunya
<https://www.idescat.cat/publi/7id-iam-5n-7008i-2015>

Certificacions habitatges al 2019	A	B	C	D	E	F	G	TOTAL
Catalunya	2.433	8.694	50.123	126.407	340.224	134.235	173.474	1.033.588
Per sobre el total	0%	3%	5%	12%	52%	13%	17%	100%
% sobre total habitatges	9,274	33,140	191,639	481,851	2,609,714	513,674	653,626	
Cot reduïda al 100%	4,900	17,380	100,246	12,669	30,000	24,900	24,900	
Cot reduïda al 100% per certificació	1.374.558.320	1.528.681.864	5.787.014.508	32.947.420.180	10.283.478.420	16.846.332.720	66.310.476.320	

El Pla hauria de cobrir tot el territori edificat mitjançant “sectors de rehabilitació” de diferents tipus per tal de dotar-los dels instruments urbanístics necessaris per a desplegar l'immens programa de rehabilitació energètica que aquesta part de l'espai metropolità requereix.

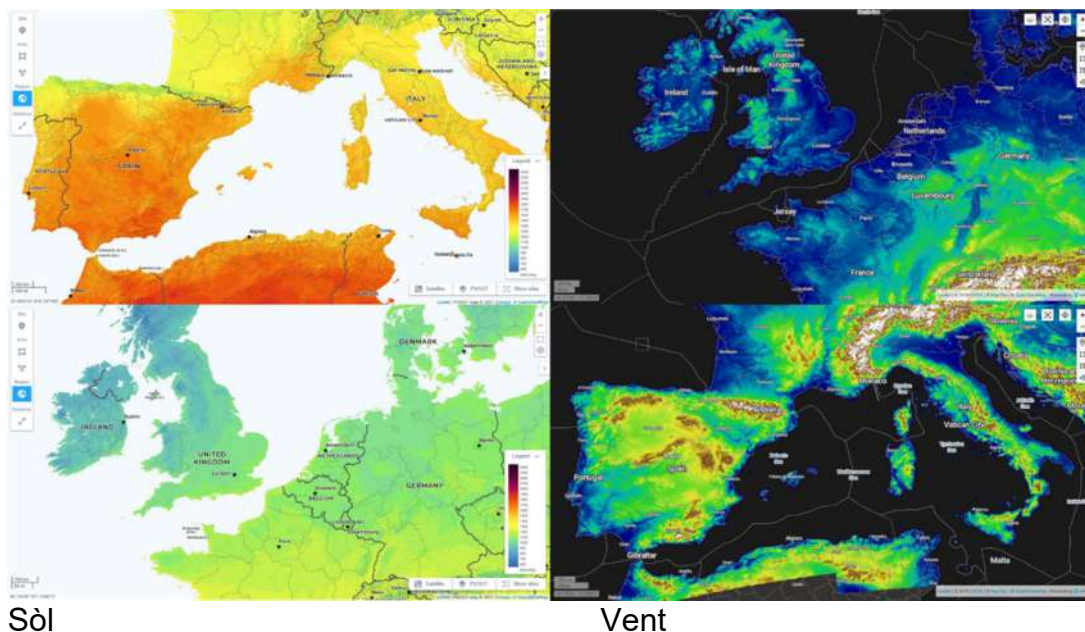
II. Generació / energies renovables

La geografia física sobre la que s'assenta l'AMB ens condiciona, tenim poc vent i força sol, amb una "potència instal·lada" natural d'1Kw/m2 i un rendiment de les plaques fotovoltaïques que hi ha al mercat d'un 20%.

Diversos estudis ens aproximen a unes necessitats de nova ocupació de sòl d'un 20% més del ja ocupat a escala de tot Catalunya, la qual cosa seria nefasta per a la biodiversitat que com veiem al primer bloc d'aquest escrit està en plena davallada.

L'Alternativa es l'estalvi energètic, tal com hem vist més amunt i la instal·lació d'infraestructures de captació energètica sobre un 20% el territori ja ocupat.

Al territori de l'AMB es on tenim el consum d'energia més concentrat i això es una clara oportunitat pel que fa a avançar en la desitjable, màxima proximitat entre generació i consum.

1. Infraestructures per a les energies renovables

- Hem de fer de la necessitat i la oportunitat "Norma" i això ha de traduir-se en incloure a la normativa del Pla, no tant sols la bona intenció i la possibilitat d'incorporar plaques fotovoltaïques a les edificacions, si no també la obligació de fer-ho arreu, tant a les noves construccions com a les operacions de rehabilitació, en totes les cobertes aprofitables, tant residencials com d'activitats econòmiques.

- La normativa també ha de regular l'obligació d'incorporar a tots els equipaments i a totes les infraestructures, la generació i el transport d'energies renovables.

D'aquesta manera el port, l'aeroport, les ferrovies i les carreteres prestaran un millor servei a la ciutadania. Com la necessitat pressiona el Pla ha de ser un nou instrument per a redissenyar les xarxes existents, tot incorporant noves funcions.

Radiació Solar fotovoltaica

TERCERA. - Habitatge. Dèficits constatats i Pla d'urgència social

Partim d'una constatació: Els preus de lloguer o d'adquisició d'habitatges a Barcelona, l'AMB i la RMB estan mol per d'amunt de la capacitat adquisitiva de molts dels habitants que les necessiten, especialment joves, immigrants i persones amb rendes baixes.

A principis d'aquest segle una mica menys del 30% dels menors de 30 anys ja s'havien emancipat, percentatge baix si el comparem amb el d'altres entorns avançats de la UE.

Aquest percentatge millorà lleugerament fins l'any 2007 i va arribar al 32%, per a partir de 2008, any del "Crack", davallar fins el 16% el 2021, any base pel càlcul dels escenaris del Pla territorial sectorial de l'habitatge (PTSH) en tràmit.

A aquest dramàtic retard en la emancipació dels joves se'ns suma la disminució d'habitatges buits, palès on s'ha estudiat el fenomen, la sobre-ocupació d'habitatges amb més d'un nucli familiar, etc. Un indiscutible problema social.

Si observem unes previsions fetes a principis de segle per a l'any 2022 veurem que per a la RMB la població oficial, tant sols presenta una desviació d'un +1% de la prevista, mentre que el nombre d'habitatges construïts de nova planta respecte als resultats de les simulacions fetes, presenta uns dèficits d'unes 78.000 unitats a la RMB i unes 62.000 a l'AMB, pel que fa a les necessitats d'habitatges principal per a la població projectada.

	B	D	E	G	H	I		L	M	N
	Població	Pros Població	Nec-Habitat	Població	Habitat-Acabats	H - E		Població	L - B	Desviació
	1-1-2002	01-01-2022	2002 - 2021	01-01-2022	2002 - 2021	2002 - 2021		01-01-2022	2022 - 2002	
RMB	4.482.623	5.149.396	427.709	5.206.127	349.934	-77.775	RMB	5.206.127	723.504	1,10%
AMB	2.992.386	3.157.305	231.000	3.304.275	168.676	-62.324	AMB	3.304.275	311.889	4,65%
BCN	1.527.190	1.651.102	91.000	1.636.193	60.849	-30.151	BCN	1.636.193	109.003	-0,90%

Com hem dit anteriorment, les previsions del PTCH estan fets a partir de simulacions amb base 2021 i escenaris a mig-llarg termini i entre altres el propòsit d'acomplir amb l'objectiu de solidaritat urbana d'un mínim del 15% d'habitatges protegits a pràcticament tots els municipis de l'AMB.

La nova legislació, ja vigent, en demana un 20%, bé però, no ens podem conformar amb els minsos nivells d'emancipació juvenil que ara tenim i per això calen actuacions contundents a curt termini, com per exemple uns 70.000 habitatges amb protecció oficial a la RMB per eixugar el dèficit acumulat més sagnant, o dit d'altra manera per a "posar-nos al dia".

El funcionament del mercat i les polítiques d'habitatge actuals han estat insuficients i per tant ens cal un "Pla d'urgència social" que ens doti a curt termini de: les unitats necessàries (70.000), preus assequibles per a la població demandant, espais adequats, sostenibles, integrats a la ciutat metropolitana... i un programa temporal a curt termini, 5 o 6 anys.

Per això és imprescindible un planejament urbanístic que ho faci possible i com veiem el planejament urbanístic vigent no és l'adequat, cal que aquest tema ho entomi el PDU desplegant a escala urbanística, aquells mecanismes que li proporciona el PTMB, com son els Sectors d'interès metropolità, les noves centralitats i les Àrees de Reforçament Nodal, àmbits que trobem a l'AMB i a la resta de la RMB.

No podem esperar més, cal que el Pla:

- Seleccioni els sectors possibles i adequats, amb especial atenció al reciclatge de sòl,
- Es doti dels instruments urbanístics necessaris pel seu desenvolupament,
- Programi les actuacions a curt termini.

En definitiva ens cal que el Pla ens proporcioni les eines urbanístiques necessàries per a desplegar un Pla d'urgència social, a més de proporcionar altres mecanismes a desplegar a mig i llarg termini sobre sòl urbà consolidat amb l'horitzó 2050.

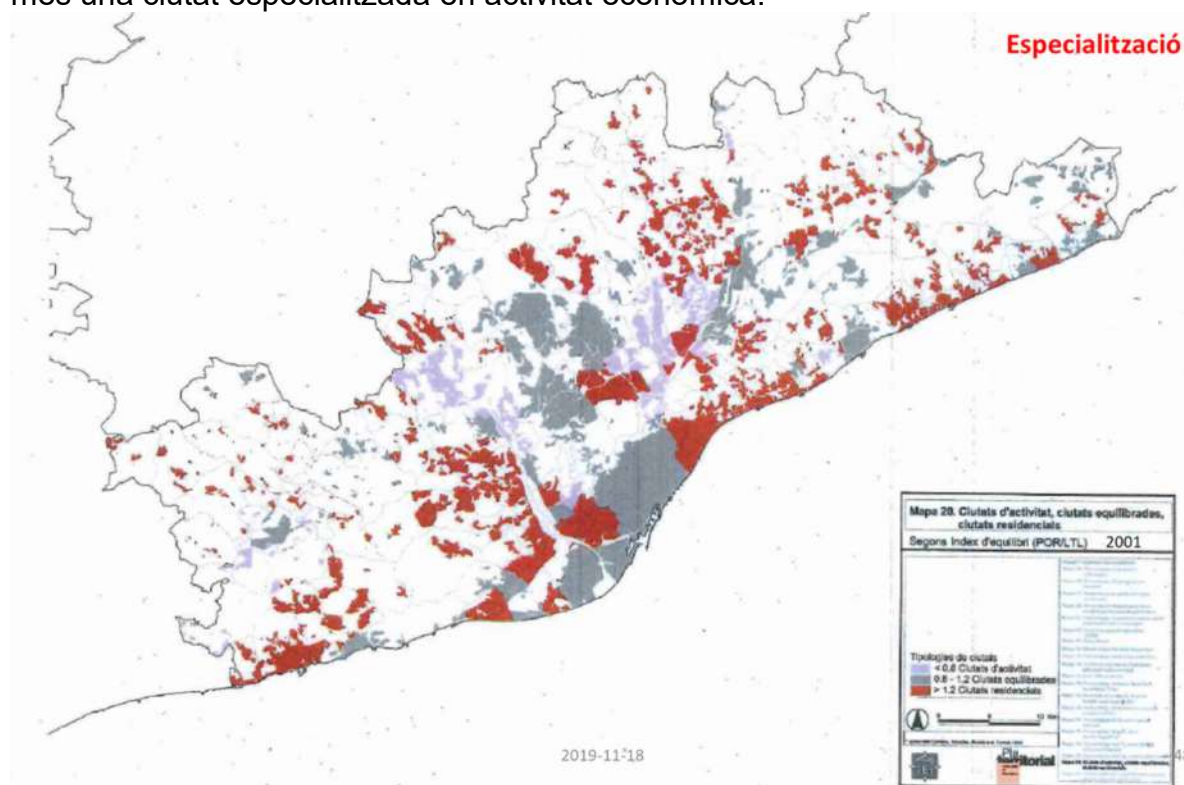
QUARTA. - Transició cap al reequilibri urbà per obtenir una ciutat sostenible i resilient.

Una condició necessària per arribar a tenir una ciutat sostenible i resilient és l'equilibri urbà de gra petit pel que fa a: residència, activitat econòmica (llocs de treball), equipament, serveis i les infraestructures necessàries per a dotar de funcionalitat el sistema.

No és suficient tenir una ciutat densa i compacte si aquesta està molt desequilibrada, híper-especialitzada i socialment segregada en les parts que la configuren.

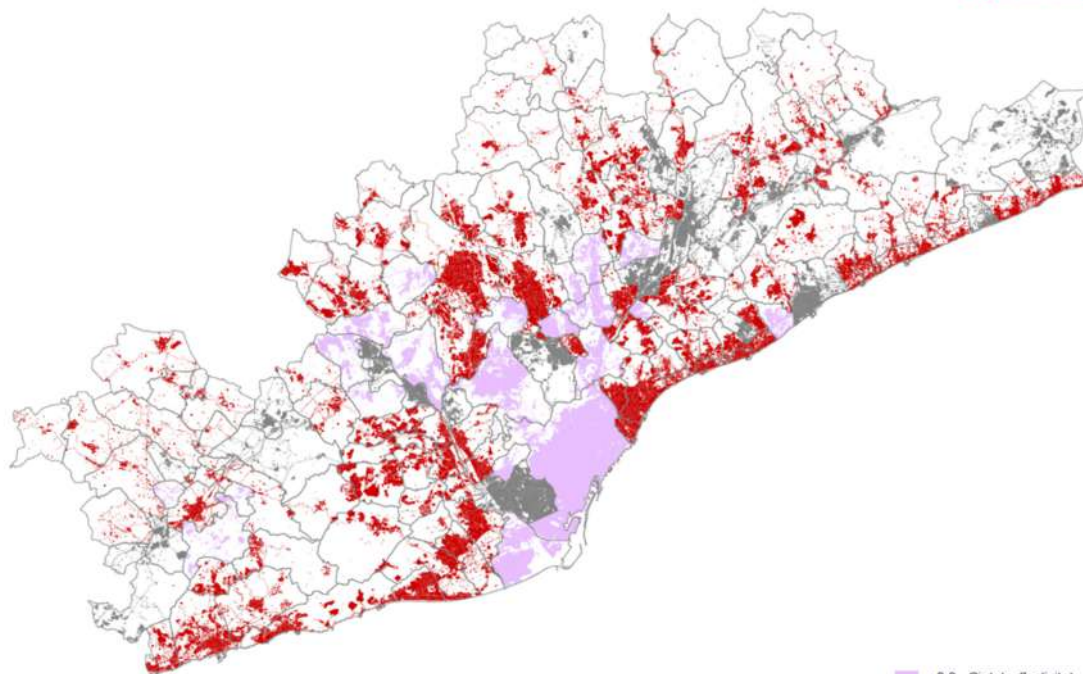
Si com veiem que des de principis de segle s'ha perdut un 25% de biodiversitat a Catalunya i molt més a l'AMB, també s'ha desequilibrat el sistema urbà metropolità. L'any 2001 el municipi de Barcelona tenia d'ordre de 700.000 ocupats residents i un 900.000 lloc de treball localitzats, el 2021 segueix tenint uns 700.000 ocupats residents i més 1.100.000 comptes de seguretat social localitzades (llocs de treball) i per tant amb una mobilitat obligatòria molt creixent i un increment molt palès de la pressió sobre el mercat immobiliari central.

Els dos gràfics de la RMB adjunts ens mostren com s'ha desequilibrat el sistema: Municipis relativament equilibrats el 2001 com Barcelona, Sabadell i Terrassa, han evolucionat amb tendències diverses: mentre les capitals vallesanes han esdevingut ciutats més especialitzades en residència, Barcelona cada vegada és més una ciutat especialitzada en activitat econòmica.

Relació entre POR i LTL, desembre 2017 (coeficient POR/LTL)

Especialització

2019-11-18

< 0,8 - Ciutats d'activitat
0,8 - 1,2 - Ciutats equilibrades
> 1,2 - Ciutats residencials 49

El desequilibri creixent genera mobilitat obligatòria, pressió sobre els preus de l'habitatge i unes condicions cada vegada més negatives socialment i ambiental.

Cal reequilibrar el sistema per ha fer-ho ambientalment, energètica i metabòlicament més sostenible i socialment més just, per això cal aplicar de manera decidida les directrius del PTMB pel que fa a les Àrees d'interès metropolità i aplicar altres polítiques urbanístiques en la mateixa línia.

Normes d'Ordenació Territorial

Article 3.8 Àrees de transformació urbana d'interès metropolità

2. Els plans urbanístics han de desenvolupar les àrees corresponents a aquesta estratègia de forma preferent a l'establiment de noves extensions urbanes, d'acord amb els següents objectius:

- Reciclar sòls urbans amb usos i/o intensitats obsolets o poc adequades al seu entorn urbà.
- Establir una estructura urbana integrada i permeable amb la del seu entorn urbà consolidat.
- Situar equipaments col·lectius dins de l'àrea de transformació urbana per tal de donar-hi servei i satisfer les necessitats no cobertes i de difícil dotació de les àrees urbanes consolidades veïnes.
- Dotar d'espais col·lectius, especialment parcs i jardins urbans, amb criteris anàlegs als de l'apartat anterior.
- Equilibrar la relació entre habitatge i activitat econòmica en el seu interior i/o amb els teixits urbans del seu entorn.

Article 3.9 Àrees d'extensió urbana d'interès metropolità

2. Els plans urbanístics han de desenvolupar les àrees corresponents a aquesta estratègia, d'acord amb els següents objectius:

- Establir una estructura urbana integrada i permeable amb la del seu entorn urbà consolidat que contribueixi a solucionar els problemes d'accessibilitat dels teixits urbans consolidats als quals s'integren.
- Situar equipaments col·lectius dins l'àrea d'extensió urbana per tal de donar-hi servei i satisfer les necessitats no cobertes i de difícil dotació de les àrees urbanes consolidades veïnes, especialment pel que fa a equipaments extensius en l'espai o de gran dimensió, esportius, i altres.
- Dotar les àrees urbanes que complementen d'espais públics col·lectius de dimensió difícil de localitzar dins dels teixits urbans consolidats.
- Localitzar operacions d'habitatge públic per tal de satisfer les necessitats derivades de les ciutats en què s'integren, quan no tinguin cabuda dins dels teixits urbans consolidats.
- Col·laborar a establir l'equilibri entre la població resident i els llocs de treball a localitzar dins de l'àmbit i/o en relació amb el seu entorn urbà.
- Definir les vores urbanes i els espais de transició entre la ciutat i els espais oberts del seu entorn.

Cal realitzar un anàlisi de tots els sectors existents i no desenvolupats totalment al planejament vigent i comprovar si compleixen amb les directrius del PTMB, a més de fer-ho amb els sectors proposats pel PDU.

En aquest sentit la inexistència d'una informació detallada de tots els sectors quant a capacitat d'habitatges, llocs de treball i dotacions (verd, equipaments i altres espais públics) fa que no es pugui avaluar per part nostra aquest darrer extrem i per tant es reitera la necessitat de continuar treballant en aquesta línia.

CINQUENA. - Construcció dels mecanismes de governança necessaris

Els reptes que la nostra societat ha d'afrontar de forma urgent en matèria d'habitatge, clima i natura i que ja fa temps s'han formulat com a compromisos polítics, tant sols es poden tractar des d'una escala territorial molt més gran que la del petit territori de l'AMB, recordem 2% del territori català on resideix un 42% de la població, però, com hem vist des d'una escala urbanística hi ha molt a fer.

Cal optimitzar els recursos territorials (naturals i construïts) disponibles de manera adequada a les necessitats de la població amb el ben entès que l'AMB ja fa molt de temps que necessita de tot l'espai metropolità regional molt integrat dins d'un sistema urbà policèntric i en xarxa, d'escala catalana. La Catalunya ciutat o el sistema urbà nodal...

No ens podem conformar dient que el PDU és un "pla d'oferta", ja que de qualsevol pla en podem destil·lar uns escenaris d'oferta que tindran utilitat practica si són útils per a respondre a les necessitats de la ciutadania subjecte del pla, a llarg, mig i curt terminis.

El petit territori de l'AMB, és un factor força limitant, i les relativament enormes necessitats de la seva població demanen l'establiment d'un govern i d'una governança d'escala territorial superior a la de l'AMB. Govern i governança que cal construir per tal de gestionar una realitat complexa que supera l'àmbit del Pla.

Per tot això ens cal una avaluació d'aquesta problemàtica que ens permeti respondre a preguntes tals com:

- Podem derivar les decisions sobre problemes urgents a un POUM d'incerta governança o bé amb el PDU hauríem de concretar les qüestions d'interès general (metropolità), tant com ens permet la legislació vigent?
- Quins son els àmbits adequats per a afrontar els reptes plantejats a curt i mig i llarg termini?
- Que és el que es pot fer de manera més solvent dins l'àmbit de l'AMB, si aquest encara és vàlid?
- En definitiva ens cal un treball integrat o paral·lel a la formulació del Pla que permeti avançar en la construcció dels mecanismes de governança necessaris per a concretar, en l'espai i en el temps, uns objectius que necessàriament han de ser compartits.

SISENA. - Conclusions

Tot valorant la enorme feina desplegada, palesa en la documentació analitzada, compartint objectius i amb afany de col·laborar en la formulació d'un document urbanístic que entomi de manera pràctica, els grans i indefugibles reptes que aquest espai metropolità te plantejats, quant a natura i biodiversitat, clima i energia i habitatge i ciutat, presentem aquestes al·legacions i constatem la necessitat d'adoptar-les en la redacció d'un nou document, que completant i millorant l'actual sigui suficient per a garantir un nou procés participatiu, per tal de fer efectiu el dret a la informació imprescindible per a que la participació ciutadana sigui real i constructiva.

Per tot això,

SOL·LICITO: Que es tingui per presentat aquest escrit, juntament amb la documentació que l'acompanya, s'admeti i, en virtut de les manifestacions exposades en el present, **es tinguin per formulades AL·LEGACIONS en el marc del tràmit d'informació pública de l'aprovació inicial del Pla director urbanístic metropolità (PDUM)**

Barcelona, 22 de desembre de 2023

Francesc Espinal Trias
Secretari de la **LLIGA PER A LA DEFENSA DEL PATRIMONI NATURAL**
(DEPANA)